

Dóka Péter

Szupermalac és Űrpatkány

Máli Csaba
rajzaival

Hősök leszünk!

MÓRA

Cukibolygó

– Én azért előbb még ennék valamit – motyogta Szupermalac.

– Majd a munka után ehetsz, amennyit csak bírsz! – mondta mosolyogva Fáraó. – Éppen most érkezett az első megbízás, te meg csak a hasadra gondolsz? Mi a feladat, Kleó?

– Meg kell menteni a bűdös Csillagpoliptól a Cukibolygót!

– Jól hangzik – mondta Űrpatkány. – Induljunk! Ha nem adnak enni, legfeljebb majd megesszük a polipot. Annyira nem lehet bűdös.

Űrpatkány felpattant Szupermalac hátára, és a két úrhős korgó gyomorral vágott neki a nagy mentőakciónak. Gyorsan közeledtek a célhoz, Szupermalac hipersebességgel repült, hogy minél előbb hazaérjen vacsorázni. Űrpatkány hirtelen elhúzta a száját.

– Mi ez a szag?

– Alighanem megérkeztünk – felelte Szupermalac.

Ebben a pillanatban meglátták a Csillagpolipot: hatalmas volt, meglepően piros, csápjai a rózsaszín Cukibolygó fölött tekeregtek és bűzölögtek.

A Cukibolygót csupa selymes bundájú, aranyos állatka lakta: kecses őzek, lila pónik, masnis nyuszikák, bolyhos farkú mókusok és kiscicák. Amikor a két szuperhős egy illatos lufikkal körbekerített mezőn landolt, a cuki állatok köréjük sereglettek. Szupermalac és Ūrpatkány megilletődve pislogott.

– Hát ti meg kik vagytok? – kérdezte Cukinyúl csodálkozva.

– Szuperhősök – felelte Ūrpatkány. – Mi fogunk megmenteni titeket a Csillagpoliptól.

A cuki állatok bájosan néztek, és szóhoz sem jutottak.

– **De mi cuki szuperhősöket kértünk!** – nyaukolta Cukicica, és sírva fakadt.

A többi állat nem szólt semmit, csak olyan döbbenten bámulták a két szuperhőst, hogy Szupermalacnak görcsbe rándult a gyomra, és muszáj volt pukkantania egyet.

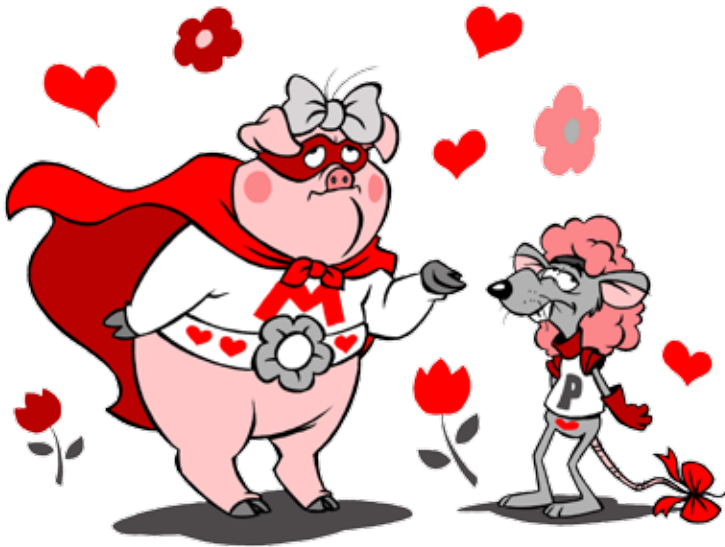
– Broáf! – mondta Cukicica, és elrohant.

– Sajnálom – motyogta Szupermalac. – Mi nem vagyunk cukik...

– Nem baj! – kiáltott fel elszántan Cukipóni.
– **Majd mi cukisítunk benneteket!**

Mire hőseink feleszméltek, a cuki állatok rózsaszín masnis szalagot kötöttek Szupermalac farkára, és ügyesen körberajzolták a szemét, hogy nagyobbak látszon. Űrpatkány fejére göndör parókat ragasztottak, a bajuszát kipödrítették és befeketítették, és festettek neki szemöldököt is.

– Így sokkal jobb – mondta Cukipóni elégedetten. – Most már mehettek legyőzni a Csillagpolipot.

A két cukisított superhős akcióba lendült. Űrpatkány felmászott Szupermalac hátára, Szupermalac pedig felrepült egyenesen a Csillagpolip fejéhez. A két hős jól bírta a borzasztó szagot, hiszen baromfiudvarban nőttek fel.

– Mit keresel itt? – kérdezte Űrpatkány a Csillagpoliptól. – Miért nem hagyod békén a cuki állatokat?

– **A lelkem mélyén én is cuki vagyok** – felelte a Csillagpolip. – Szeretnék rózsavízben lubickolni, dalocskákat énekelni, és ha megijednék, akkor úgy kiáltanék fel: „Piha!” De sajnos a valóságban egy nagy bűdös polip vagyok. Ha már nem tarthatok a cuki állatok közé, legalább messziről szeretném őket csodálni. Olyankor picit virágnak érzem magam.

Elcsodálkozott a hallottakon a két hős. Viszszatértek a Cukibolygóra, és elmesélték az állatoknak, milyen különös vágyai vannak a Csillagpolipnak. Ezen aztán az érzékeny lelkű állatok sírva fakadtak, Szupermalac és Úrpatkány alig tudták őket megvigasztalni.

– Megmondom nektek őszintén – szólalt meg Szupermalac –, **én egyáltalán nem tudom, mi a megoldás.**

– Én viszont igen! – kiáltott fel Úrpatkány. – Építetek nektek egy léghajót, azzal minden hónapban egyszer le tudjátok tisztítani a polipot, rózsavizet tudtok rá locsolni, és akkor ő is jókedvű lesz meg illatos, és cukinak fogja érezni magát, még csúszdázni is lehet majd a csápjain. Ha pedig néha megijesztitek, persze csak egy kicsit, akkor azt fogja mondani, hogy: „Piha!” Na, mit szóltok?

– Nem lehetne inkább elzavarni? – kérdezte Cukiőz. Ám Szupermalac szemrehányóan megrázta a fejét.

– Ez igazán nem volna cuki megoldás.

Erre aztán Cukiőz jól elszégyellte magát, meg a többi cuki állat is. A szívük mélyén azt szeretnék volna, ha a két superhős elkergeti a polipot, vagy esetleg apró darabokra robbantja, de ezt nem merték kimondani, úgyhogy inkább beleegyeztek, hogy cukisítják a polipot.

– A fizetséget... vagyis az ajándékot viszont előre kérjük – motyogta Szupermalac. – Mégpedig ennivaló formájában...

Miután a két úrhős teleette magát diétás kolbásszal, tofusalátával és fogyókúrás lekvárral, Úrpatkány néhány óra alatt felépítette a léghajót, amit a kisállatok felékesítettek cuki holmikkal, és elneveztek Cukorhajónak. **Végre kezdődhetett a nagy polipmosás!** A művelet végén a Csillagpolip olyan illatos és cuki lett, hogy sírva fakadt, és

boldogan hüppögve köszönte meg Szupermalacnak és Úrpatkánynak a segítséget.

Cukibolygó lakói igyekeztek úgy tenni, mint akik nagyon hálásak a megmentőiknek, és addig integettek utánuk, amíg el nem tűntek a fekete űrben.

– Igazából nem sikerült őket cukisítani – sóhajtott fel Cukimókus.

– **Bunkók voltak, és azok is maradtak** – jegyezte meg Cukipóni.

– De azért egy kicsit aranyosak – tette hozzá a jólelkű Cukicica, és kergetni kezdett egy pillangót.

